

Özlediğim Ama Tanımadığım Sana

— ozgur-havuz · 29 Mart 2010

Yabancı bir kimliğe bürünmüş sessizliğimin,
Bir gün sen de son bulacağını hiç düşünmedim...
Seni başka bir kent'in kıyılarında ararken,
Daha bir sevecektim,
Daha bir âşık olacaktım,
Öyle söz vermiştim haylaz çocukluğuma...
Yanı başımda duran varlığını görememek,
İçimde saklı kalan aşkın beni kör etmesi olsa gerek...
Kim senin için aklını kaçıtır ki benim gibi...
Kendimi sevsem,
Senin için verdiğim kavgaların adı aşk olmazdı elbette...
Gözbebeklerinde kendimi ararken,
Düştüğüm boşluğun beni senden uzaklaştırmasını istememiştim.
Belki de bir çocuk bu yüzden gözyaşları içinde,
Kaybettiği umutlarını arıyor...
Acı olmadan aşk olmaz diyen şairin,
Beni kandırduğuna inanıyorum...
Sen varsan aşk var,
Ama acı neden olsun ki...
Öyle ya,
Sen gidecektin belki de...

İçinde duyduğun sese kulak ver dediğimde,
Benim içimde ki isyanları sen bilmiyordun...
Yalan yanlış bir cümle kurup,
Seviyorum demek basitti senin için;
Ki,
Avucunda sakladığın ayrılıkları bir gün benim yüzüme vuracağını bildiğim için,
Seni öylesine çok sevdim ki,
Bir gün benden gitmemen benim için sadece bir tesadüf olurdu...
Haklıydın, haklıydım ve haklıydı şair,
Acısız aşk olmazmış...
İçinde saklı kalmış başka bir aşkın izlerini silmeden,
Gelmiştin...
Ve giderken de öyleydi,

Bildim...

Ben başka bir kent'in dar sokaklarında seni özlerken,
Bilmediğim tüm acıların durağı oldum istemedemden...
Sen kanattın,
Bense kanamaya dünden razı olan yüreğimi sana emanet ettim...

Geldim diyorsun,
Senin için,
Ben gelmeni hiç istemedim ki,
Gittiğin yerde kalmalıydın...
Kabuk tutmamış yaralarımı yeniden kanatma isteğine,
Bir anlam vermemi bekleme...
Elini uzat,
Sana,
Sol cebimde saklı kalan emanetlerini veriyorum...

Şimdi attığım her bir adım da ayrılık saklı. Yabancıyız birbirimize, tanımıyoruz hatta.